

Фединяк Любомир - заступник директора з виховної роботи

Любомир Фединяк народився 23 січня 1976 року в селі Кропивник. З дитинства захоплювався спортом, що стало його покликанням у житті. Після школи навчався у фізкультурному технікумі, а згодом закінчив Тернопільський університет. Його кар'єра була тісно пов'язана з вихованням молоді та розвитком спорту.

Розпочав свою трудову діяльність тренером з волейболу в ДЮСШ «Сокіл», а з 2000 року працював у Калуському політехнічному коледжі викладачем. Завдяки своїй професійності та відданості став заступником директора з виховної роботи. Як наставник і тренер збірної Калуша з волейболу, він здобув безліч нагород, виховавши сильну команду. За вагомий внесок у розвиток студентського спорту 2014 року був нагороджений Грамотою Міністерства освіти і науки України.

Завжди справедливий, доброзичливий та відповідальний, Любомир був не лише талановитим педагогом, а й відданим другом, люблячим чоловіком і батьком.

Коли Україна зіткнулася з російською агресією, він не залишився осторонь. У 2015-2016 роках проходив службу під час часткової мобілізації, брав участь в АТО на Донеччині. За бойові заслуги нагороджений пам'ятним нагрудним знаком «93-я Окрема Гвардійська механізована бригада», відзнакою «Учасник бойових дій», нагрудним знаком «Гвардія», а також Відзнакою Івано-Франківської ОДА «За бойову звитягу».

З початком повномасштабної війни 24 лютого 2022 року він знову без вагань став до лав Збройних сил України. Служив гранатометником гірсько-штурмової роти військової частини А3892.

7 березня 2022 року під час наступального бою з російськими військами поблизу села Слобода-Кухарська на Київщині Любомир Фединяк загинув. Довгий час він вважався зниклим безвісти, однак експертиза ДНК підтвердила його загибель.

Останній спочинок Герой знайшов на кладовищі рідного села Кропивник. Його пам'ять житиме у серцях рідних, друзів, вихованців і всіх, хто знав та поважав його.

Роман Мердух

Роман Мердух, народжений 5 квітня 1994 року в Калуші, був відомий своєю щирістю, наполегливістю та любов'ю до тварин. Після здобуття освіти в Калуському політехнічному коледжі та Львівському національному лісотехнічному університеті він працював у сфері обслуговування техніки та ресторанного бізнесу, а згодом на підприємстві «Карпатнафтохім».

Роман приховав свої проблеми зі здоров'ям під час проходження військово-лікарської комісії та був мобілізований у лютому 2022 року. Він загинув 25 березня 2022 року від кулі російського снайпера біля села Мала Рогань на Харківщині. Посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та медаллю «За оборону України».

Зіновій Кінаш

Зіновій Кінаш, народжений 25 березня 1971 року в Калуші, навчався в Калуському політехнічному коледжі. Після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну вся повернулася з-за кордону, щоб захистити Батьківщину. 6 березня 2022 року він був мобілізований і 25 днів чоловік боровся з ворогом під Харковом, виконуючи обов'язки

заступника команди. 31 березня 2022 року під час обстрілу позицій українських захисників російськими військами Зіновій загинув. Похований 8 квітня 2022 року на Алеї слави міського кладу в Калуші. Посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та медаллю «За оборону рідної держави».

Сергій Барнич

Сергій Барнич народився 5 березня 1974 року в Калуші. Навчався в Калуському політехнічному коледжі. Після початку війни на Донбасі вступив до лав Збройних сил України та служив сапером у 10-й окремій гірсько-штурмовій бригаді «Едельвейс». Загинув 26 березня 2021 року в районі села Шуми Донецької області під час обстрілу з боку російських окупантів, які застосували

заборонене Мінськими домовленостями озброєння. Похований на Алеї Слави міського кладовища в Калуші.

Андрій Будзан

Андрій Іванович Будзан народився в 1976 році в місті Калуш Івано-Франківської області. Він навчався в Калуському політехнічному фаховому коледжі, де здобув фахову освіту. 19 січня 2023 року Андрій добровільно вступив до лав Збройних Сил України, де обіймав посаду команди стрілецької роти у званні старшого лейтенанта. 22 травня 2023 року він загинув під час бойових дій на Донеччині, захищаючи Україну від російської агресії. 6 червня 2023 року громада Калуша попрощалася з Героєм, віддавши йому останню шану.

Степан Вороновський

Степан Олегович Вороновський народився 15 квітня 2002 року в селі Утішків, де закінчив 9 класів місцевої школи. У 2021 році завершив навчання в Калуському політехнічному коледжі. Після випуску проходив строкову службу, а згодом підписав контракт зі Збройними силами України. З дитинства мріяв бути військовим, цікавився історією та любив рибалити.

З початком повномасштабного

вторгнення Росії в Україну Степан брав участь у бойових діях як снайпер 2-го розвідувального відділення розвідувального взводу 4-го аеромобільного батальйону 77-ї окремої аеромобільної бригади. 23 січня 2023 року Степан Вороновський героїчно загинув під час виконання бойового завдання поблизу селища Красна Гора на Донеччині. Його смерть стала великою втратою для родини, друзів і всіх, хто його знав.

Микола Голіков

Микола Голіков народився 7 вересня 1993 року в селі Добровляни Калуського району. Після закінчення школи здобув спеціальність у Калуському політехнічному коледжі. У 2014 році приєднався до батальйону «Айдар», де, потрапивши в полон, провів 50 днів. Після звільнення працював у Києві, зокрема в Межигір'ї, а згодом здобув ступінь магістра з технічного захисту інформації. З початком повномасштабної війни знову став на захист

України, але 27 лютого 2022 року отримав 10 кульових поранень під час оборони Києва. Лікарі боролися за його життя півтора місяця, але 16 квітня Герой помер. У травні 2023 року на його честь відкрили інтерактивну меморіальну дошку в Калуському політехнічному коледжі.

Марат Дадабаєв

Марат Дадабаєв народився 4 травня 1969 року в Ташкенті, Узбекистан. Коли йому було дев'ять місяців, батьки розлучилися, і мати переїхала з ним до Калуша. Після школи здобув спеціальність зварювальника у професійно-технічному училищі, а також спеціальність електрика у Калуському хіміко-технологічному

технікумі (нині Калуський політехнічний фаховий коледж).

З початком повномасштабного вторгнення Росії в Україну Марат Дадабаєв добровільно приєднався до лав Збройних сил України. Він служив заступником командира бойової машини — навідником-оператором у гірсько-штурмовому відділенні, проявляючи героїзм і відданість своїй країні.

19 березня 2023 року під час виконання бойового завдання на Донеччині Марат героїчно загинув. Його відвага і самопожертва стали прикладом для наслідування, а його смерть — великою втратою для всієї громади. Марат залишив по собі світлу пам'ять, яка назавжди залишиться в серцях рідних, друзів і побратимів.

Роман Мельник

Роман Мельник, позивний «Чорний», народився 10 лютого 1988 року в Калуші. Він був єдиною дитиною в сім'ї. Після дев'ятого класу вступив до Калуського хіміко-технологічного технікуму, де здобув спеціальність «Обслуговування та ремонт обладнання підприємств

хімічної та нафтогазопереробної промисловості» та кваліфікацію техника-механіка.

Упродовж 22 днів відважний воїн боровся за життя. Роман мужньо погодився на ампутацію руки у Запорізькій обласній клінічній лікарні. Був евакуйований гелікоптером у головний клінічний військовий госпіталь міста Києва, пережив ампутацію ноги, але вижити йому не вдалося. Життя героя обірвалося ввечері 30 липня 2023 року.

За особисту мужність, виявлену в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку нагороджений орденом «За мужність» III ступеня, Почесним нагрудним знаком «Золотий хрест» Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Залужного, медаллю «За бойову звитягу». Також йому присвоєно звання «Почесний громадянин Калуської міської територіальної громади».

Григорій Мисюга

Григорій Мисюга 1971 року народження. Був командиром відділення, командиром машини мотопіхотного відділення мотопіхотного батальйону загинув 25 липня на Донеччині під час стрілецького бою, мужньо та безстрашно захищаючи український народ.

Був досвідченим бійцем, який пройшов пекельні бої в АТО/ООС в районах Попасної, Бахмута, Кримського, Новоолександрівки та ін. На війну з московським ворогом Григорій пішов у перший же день повномасштабного вторгнення, ідеться в офіційній інформації.

Як стало відомо, калушанин загинув 25 липня біля населеного пункту Берестове Бахмутського району Донецької області. Воїн із позивним "Грифон"

був мудрим та хоробрим у бою, кажуть побратими. Тактик та стратег. Жодного зайвого руху та паніки. Завжди ділився досвідом з молодшими.

Андрій Піхманець

Народився 1993 року, і був старшим із двох синів, які зростали у сім'ї. Навчався у загальноосвітній школі №7, а після її закінчення – у Калуському політехнічному коледжі. Ще під час навчання був призваний до проходження строкової служби в армії. За сумлінну службу, честь, хоробрість і відмінну підготовку йому присвоєно звання сержанта.

Після служби у війську працював в Україні і за кордоном. У листопаді минулого року його призвали до лав Збройних Сил України. Обов'язок захищати Батьківщину прийняв радо і з честю. Вірно боронив Рідну Землю на передовій.

Загинув 1 липня під час виконання бойового завдання на Луганщині. Похоронили Героя у Станьковій. Уперше війна своєю кривавою рукою торкнулася і цього села.

Доземний уклін за жертвний подвиг! Вічна пам'ять і шана достойному

Синові Української землі Андрію Піхманцю!

Василь Фальовський.

Був навідником у складі 8-го окремого гірсько-штурмового батальйону 10 гірсько-штурмової бригади. Проте 20 вересня 2022 року життя калушанина обірвалося. Герой

загинув під час боїв біля села Берестове під Бахмутом на Донеччині внаслідок ворожого танкового обстрілу.

За дві години воїн прийняв свій останній бій під селом Берестове Бахмутського району на Донеччині. Наступного дня, 21 вересня, військові прийшли на роботу до дружини Героя, щоб сповістити гірку звістку. Ольга спочатку не вірила, заперечувала. Показувала sms з текстом від чоловіка. Проте правда виявилася болючою.

Поховали воїна 24 вересня 2022 на Алеї Слави міського кладовища. 20 квітня 2023 року на фасаді Калуського ліцею №7 відкрили інтерактивну дошку з присвятою випускнику Василеві Фальовському.

Віталій Лучка

Віталій Лучка (позивний «Кум») — молодший сержант ЗСУ, який загинув 26 березня 2022 року під час бойового завдання біля села Благодатне на Миколаївщині. Отримав смертельні поранення внаслідок ворожого артилерійського обстрілу. Йому було 37 років.

Народився і проживав у Калуші. Закінчив Калуський політехнічний коледж, а згодом Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу за спеціальністю інженер-механіка. Працював начальником військової охорони на Калуській ТЕЦ. Мріяв про військову службу, проходив строкову службу в 2006-2007 роках. У 2021 році підписав контракт і служив у Калуському ТЦК.

З початком повномасштабного вторгнення добровільно пішов на фронт. Був бійцем 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого, командиром відділення гранатометного взводу.

Валерій Сокіл

Валерій Сокіл — солдат протитанкового артилерійського дивізіону 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Народився 27 вересня 1975 року в Калуші.

Навчався у Калуській ЗОШ №4, а у 1991 році вступив до Калуського політехнічного коледжу на спеціальність «хімік-технолог». Після закінчення у 1994 році проходив строкову службу в місті Котовськ (нині Подільськ, Одеська область) на

посаді артилериста.

У 1997 році одружився зі Світланою, мав трьох дітей — синів Романа (1999) і Віталія (2001) та доньку Катерину (2016). Працював на магнієвому заводі концерну «Оріана», згодом за кордоном. У 2017 році повернувся на роботу в ТОВ «Карпатнафтохім», швидко освоїв професію апаратника та досяг найвищого шостого розряду.

5 березня 2022 року добровільно вступив до ЗСУ. Служив у 10-й ОГШБр, побратими згадують його як мужнього, відважного воїна. Загинув 19 червня 2022 року під час артилерійського обстрілу поблизу селища Врубівка Луганської області.

Похований у селі Цвітова на Калущині. Посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня та відзнакою «За заслуги перед Прикарпаттям».

Юрій Ханас

Юрій Ханас народився 3 червня 1987 року у м. Калуш, що на Івано-Франківщині. Навчався у Калуській ЗОШ №2. Займався футболом, а також захоплювався риболовлю та відвідував комп'ютерну школу. Закінчив Калуський політехнічний коледж. Опісля вступив до НУ “Львівська Політехніка”. Там навчався на кафедрі органічної хімії Інституту хімії та хімічних технологій, де здобув

спеціальність “інженер-технолог”.

Після навчання в університеті він повернувся до Калуша та почав працювати на заводі “Оріана”. Був одружений. У подружжя народилося двоє дітей. Разом із дружиною переїхав до м. Здолбунів, що на Рівненщині. Влаштувався помічником машиніста обертових печей на підприємстві “Волиньцемент”.

Коли розпочалася повномасштабна війна, чоловік 1 грудня 2022 року вступив до лав ЗСУ. Герой Юрій Ханас загинув 16 січня 2023-го поблизу села Червонопопівка Сіверськодонецького району Луганської області. Свій останній спочинок Юрій Ханас знайшов 28 січня у м. Здолбунів на молодіжному кладовищі.

26 травня 2023 року нагороджений званням “Почесний громадянин Калузької міської територіальної громади” (посмертно).

Владислав Чудакоров

Владислав Чудакоров народився 25 червня 1998 року в Донецьку. У п'ятирічному віці переїхав із мамою до села Станькова, де народився його молодший брат. Навчався у місцевій школі, згодом у політехнічному коледжі та ІФНТУНГ за спеціальністю “Механічна інженерія”. Працював в Івано-Франківську, захоплювався малюванням і металообробкою.

З початком повномасштабної війни добровільно став на захист України. 5 серпня 2022 року був мобілізований, служив у Держприкордонслужбі. 19 липня 2023 року відзначився під час боїв на Донецькому напрямку, утримуючи відвойовані позиції. 4 серпня 2023 року загинув у бою поблизу Курдюмівки.

Похований у рідному селі. Посмертно нагороджений орденом “За мужність” III ступеня.

Володимир Вовк

Володимир Вовк народився 10 липня 1987 року в селі Оболоння на Калушині. В 1990 році разом з батьками переїхав у Калуш, де й проживав всі роки. Закінчив Калуський хіміко-технологічний технікум. Працював у різних установах.

У 2019 році поїхав працювати до Польщі, де й проживав до початку війни. 25 лютого 2022 року

повернувся в Україну, щоб захищати свою Батьківщину, адже вважав це святим обов'язком кожного українця.

Вірний військовій присязі, гідно та віддано служив стрільцем третього відділення першого взводу третьої стрілецької роти. На превеликий жаль, 15 грудня 2023 року при виконанні бойового завдання на Запоріжжі боєць загинув.

Сергій Драбич

Сергій Драбич (позивний «Джула») — командир 1-го штурмового відділення штурмової роти в/ч Т0950, народився 13 жовтня 1987 року в Калуші. Зростав у селі Верхня, навчався у Калуському хіміко-технологічному технікумі, згодом у Львівській політехніці. Активно

займався спортом, хореографією, був учасником КВК та головою профбюро.

З 2013 року працював на ТЕЦ, того ж року одружився. У 2014 році народилася донька Соломійка. Завдяки старанності став майстром зміни, навчався у Львівській політехніці. У 2021 році виїхав на заробітки до Бельгії.

Після початку повномасштабної війни повернувся і 15 березня 2022 року став на захист України. У вересні того ж року народився його син Максимчик, якого Сергій так і не встиг побачити.

Загинув 29 вересня 2023 року під час виконання бойового завдання в селі Іванівське Бахмутського району.

Іван Баволяк

Іван Баволяк народився та проживав у Калуші. Закінчив Калуський хіміко-технологічний технікум із відзнакою, навчався в ІФНТУНГ. У 1997 році одружився, згодом став батьком доньки.

Свій шлях захисника України розпочав ще під час АТО/ООС, вступивши до лав ЗСУ. Після служби працював за кордоном, але з початком повномасштабної війни без вагань повернувся, щоб знову боронити Україну. Служив командиром 1-

го самохідного артилерійського взводу.

Був добрим, енергійним і відданим своїй справі. Завжди прагнув вдосконалюватися, цінував дружбу та життя.

3 лютого 2024 року серце воїна раптово зупинилося під час реабілітації. Похований 5 лютого на міському кладовищі Калуша.

Володимир Данилів

Володимир Данилів народився і виріс у Калуші, навчався у ліцеї №6 та хіміко-технологічному технікумі. Після служби в ЗСУ здобув вищу освіту у Львівському поліграфічному інституті. Працював на ВАТ «Оріана» та поліграфічних підприємствах у Брошнів-Осаді, Одесі, Тернополі, Івано-Франківську, піклувався про сім'ю.

З вересня 2022 року служив стрільцем-санітаром, воював у найгарячіших точках. 20 лютого 2024 року загинув від ворожого обстрілу на Донеччині. У липні йому мало виповнитися 52 роки.

Мар'ян Русинкевич

Мар'ян Русинкевич народився 12 серпня 1992 року в Калуші, навчався у школі №7, політехнічному коледжі та Тернопільському

університеті за спеціальністю інженер-електрик. У 2010 році познайомився з майбутньою дружиною Соломією, разом виховували двох синів — Матвія і Макара.

Був життєрадісною та доброю людиною, мав власну справу, що дарувала людям радість. Але з початком війни у вересні 2022 року став до лав захисників України. Молодший сержант, бойовий медик стрілецького взводу, відзначений медалями «За хоробрість в бою», «За бойову звитягу» та іменним знаком командира 102-ї Сталевої бригади. Загинув 25 лютого 2024 року під час виконання бойового завдання на Запоріжжі.

Богдан Смирнов

Богдан Смирнов народився 2 липня 1977 року в Калуші. Навчався в школі №7, а згодом здобув спеціальність у Калуському політехнічному коледжі.

Одружився з дівчиною Іванною. У шлюбі у 2005 році народився син Руслан. У 2017 році вдруге одружився. Працював в Івано-Франківську

на ДП ВО «Карпати», а також у Буковелі.

Солдат Богдан Смирнов був призваний на військову службу у лютому 2024 року. Самовіддано служив оператором розрахунку відділення протитанкових ракетних комплексів взводу протитанкових ракетних комплексів роти протитанкових ракетних комплексів однієї з військових частин.

На превеликий жаль, 14 жовтня, відданий Військовій присязі на вірність Українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу та незалежність, загинув на Донеччині.

Похоронили Героя на Алеї Слави міського кладовища у Калуші.

Поліщук Віталій

Віталій народився на Шумщині (с. Мирове), проте більша частина його життя була тісно пов'язана з Калушем. Тут він закінчив школу та коледж, працював на «Карпатнафтохімі» та заводі будівельних металоконструкцій. Друзі згадують його як надзвичайно доброзичливу, спокійну та безвідмовну людину — Віталій завжди знаходив час, щоб допомогти мамі й бабусі в селі або підтримати друзів у майстерні.

Його шлях воїна розпочався ще у 2014-му: спочатку Майдан, а потім — служба в АТО.

Віталій був одним із небагатьох, кому вдалося вийти живим із «Дебальцівського котла». Коли розпочалося повномасштабне вторгнення у 2022 році, він одним із перших знову пішов на фронт. За тиждень до ЗСУ приєднався і його брат Ігор. Обидва брати воювали на Бахмутському напрямку зовсім поруч — лише за 10 кілометрів один від одного, проте через запеклі бої так і не встигли зустрітися востаннє.

Побратими згадують Віталія як професіонала та вірного друга. На його бойовому рахунку — знищені танки, БМП та інша техніка ворога. В останньому повідомленні рідним він писав: «У мене все добре».

20 лютого 2023 року 36-річний Віталій Поліщук загинув у бою на Донеччині. Його поховали з військовими почесностями у Калуші на Алеї Слави. Україна втратила справжнього патріота, для якого свобода Батьківщини була понад усе. Під Бахмутом у російсько-українській війні поліг військовий з Івано-Франківщини Віталій Поліщук.

Роман Слюзар

Народився 28 квітня 1978 року в місті Калуші. Навчався в Калуській школі №3. Пізніше — в Калуському хіміко-технологічному технікумі. У 2000 році закінчив Івано-Франківський національний університет нафти і газу. Після навчання розпочав свою трудову діяльність на ТОВ «Карпатнафтохім», де користувався авторитетом та повагою від керівництва та колективу. Окрім роботи, захоплювався садівництвом. Проводив увесь вільний час за улюбленою справою. У 2018 році здобув

другу вищу освіту в Львівському аграрному університеті.

У липні 2023 року Роман добровільно став на захист України. Гідно та віддано виконував свій військовий обов'язок, був начальником служби пально-мастильних матеріалів логістики однієї з військових частин.

Відданий військовій присязі на вірність українському народові, 25 липня 2025 року внаслідок проникаючого осколкового вогнепального поранення захисник помер в одній з київських лікарень.

Манюк Вадим

Народився 1995 року у Калуші, дитинство провів у селі Красне. Навчався в ліцеї №4, де захопився волейболом, а згодом продовжив освіту у Калуському політехнічному коледжі. Ще юнаком проявляв активну громадянську позицію — був

учасником Революції Гідності, а з 2015 по 2018 рік боронив Україну в зоні АТО. У 2016 році Вадим створив сім'ю — разом із дружиною виховував сина Давида.

З початком повномасштабного вторгнення Вадим не залишився осторонь — у березні 2023 року він добровільно став до лав Збройних Сил України. Служив старшим навідником кулеметного взводу 1-го стрілецького батальйону однієї з військових частин.

Із 26 березня 2025 року воїн вважався зниклим безвісти. Згодом стало відомо, що 24 березня 2025 року у боях на Донеччині молодший сержант Вадим Манюк загинув, мужньо виконуючи свій військовий обов'язок і залишаючись вірним присязі українському народові.

Валентин Андрусів

Народився 14 лютого 1995 року. Навчався у Калуській ЗОШ №3, а відтак – у Калуському політехнічному коледжі. Згодом продовжив навчання у Прикарпатському національному університеті ім. В. Стефаника. Працював, будував плани... які перекреслила війна.

На захист рідної Батьківщини Воїн став у травні 2022 року. Боєць гідно та самовіддано служив майстром 8 екіпажу безпілотного літального апарату взводу БЛАК 2 батальйону ТрО однієї з військових частин.

Відданий військовій присязі на вірність українському народу Валентин Андрусів, на жаль, загинув внаслідок артилерійського обстрілу позиції 3 листопада 2025 року на Донеччині під час виконання бойового завдання, захищаючи свободу та незалежність України.

Валерій Надвірнянський

Народився 1971 року в селі Завій Новицької територіальної громади Івано-Франківської області. Проживав у місті Калуші. Освіту здобував у Калуському політехнічному коледжі.

З початком повномасштабної війни росії проти України Валерій Надвірнянський став на захист держави. Проходив військову службу у складі Збройних Сил України, мав звання сержанта, був командиром відділення та командиром машини механізованого

взводу.

21 листопада 2025 року Валерій Надвірнянський загинув під час виконання бойового завдання на Донеччині, мужньо виконуючи військовий обов'язок і залишаючись вірним присязі українському народові. Похований у рідному селі Завій.

Микола Катола

Народився 1970 року в місті Калуші Івано-Франківської області. Проживав у Калуській громаді. Освіту здобував у Калуському політехнічному коледжі.

Під час повномасштабної війни росії проти України Микола Катола був мобілізований до лав Збройних Сил України. Проходив службу як солдат резерву запасної роти однієї з військових частин, сумлінно виконуючи покладені на нього обов'язки.

11 серпня 2024 року Микола Катола загинув на Донеччині внаслідок поранень, отриманих під час виконання бойового завдання. Він віддав своє життя, захищаючи незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Руслан Гаврилюк

Народився 29 лютого 1992 року в м. Калуші.

У 1999 році пішов у перший клас ліцею №5. Тут і здобув середню освіту. Пізніше – закінчив Калуський політехнічний коледж. Працював в Україні та за кордоном. 26 липня 2025 року став на захист рідної України. Захисник служив водієм-електриком-мотористом відділення безпілотних літальних комплексів взводу ударних безпілотних

авіаційних комплексів роти безпілотних систем аеромобільного батальйону однієї з військових частин ЗСУ. Руслан загинув 23 грудня 2025 року під час виконання бойового завдання із захисту територіальної цілісності Батьківщини, відсічі та стримування збройної агресії російської федерації проти України, в районі бойових дій на Донеччині. По життю Руслан був простим та добросовісним, допомагав усім, хто потребував. Бо мав добре та чуйне серце.